

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

ในการผลิตและยกระดับมาตรฐานของครู เพื่อให้ปริมาณพอเพียงและคุณภาพสูงนั้น สถาบันวิชาการศึกษามองเห็นว่า คุณภาพเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะถ้าผลิตครูที่ไม่มีคุณภาพออกไปทำการสอน ย่อมมีผลเกิดแก่เยาวชนของชาติอย่างใหญ่หลวง^๑ ดังนั้นสถาบันวิชาการศึกษาก็ควรตรวจสอบคุณภาพและผลผลิตของครูอยู่เสมอ โดยอาศัยเทคนิคการติดตามผลการปฏิบัติงานของบัณฑิต เพื่อแสดงให้เห็นถึงคุณภาพของโปรแกรมการศึกษาในการเตรียมครู และผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตร เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพสูงขึ้น บุญจิตต์ ๗ ลำเลียง^๒ สํารวจการทำงานของบัณฑิตทางการศึกษาระดับปริญญา ๒๕๑๐ จำนวน ๑๑๔๔ คน พบว่าบัณฑิตเกือบทั้งหมดประกอบอาชีพครู สังกัดกรมวิสามัญศึกษา กรมการฝึกหัดครู กรมวิสามัญศึกษา และกรมอาชีวศึกษาตามลำดับ โดยเฉลี่ยบัณฑิตสอนสัปดาห์ละ ๑๔ ชั่วโมง บัณฑิตมีความเห็นว่าการบริการของห้องสมุด และกิจกรรมอื่น ๆ ของสถาบันอยู่ในระดับดีพอสมควร และบัณฑิตส่วนใหญ่ยืนยันว่าสถาบันต่าง ๆ ควรปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยยิ่งขึ้น การติดตามผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตในทำนองเดียวกันนี้ เสริมจิตต์ ฐพนิจ^๓ สํารวจการ

^๑กระทรวงศึกษาธิการ, งานพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษา,

(พระนคร : การศาสนา, ๒๕๑๑) น. ๒๐.

^๒บุญจิตต์ ๗ ลำเลียง, "การสำรวจการทำงานของบัณฑิตทางการศึกษาระดับปริญญา ๒๕๑๐." (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๒).

^๓เสริมจิตต์ ฐพนิจ, "การสำรวจการทำงานของบัณฑิตสาขาวิชาบริหารการศึกษา." (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๔).

ทำงานเฉพาะบัณฑิตสาขาบริหารการศึกษา จำนวน ๕๐๙ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่นเดียวกัน ได้ขอคนพบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่เป็นข้าราชการทำงานทางด้านบริหารการศึกษา สังกัดกรมวิสามัญศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และกรมการฝึกหัดครูตามลำดับ บัณฑิตให้ความเห็นว่าความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการศึกษาได้นำมาใช้ในการปฏิบัติงานมากพอสมควร หลักสูตรควรเน้นภาคปฏิบัติให้มากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับข้อเสนอแนะของ ปราณี ภาสกรณ^๑ ที่ได้ศึกษาถึงโปรแกรมการเตรียมครูสังคมนตรีศึกษาของคณะครุศาสตร์ โดยส่งแบบสอบถามชนิดประเมินค่าไปยังบัณฑิตครุศาสตร์ และนิสิตฝึกสอนที่เรียนวิชาสังคมนตรีศึกษาเป็นวิชาเอกได้คนพบว่า ทั้งบัณฑิตครุศาสตร์และนิสิตฝึกสอนมีความเห็นในทำนองเดียวกันว่า โปรแกรมการเตรียมครูสังคมนตรีศึกษามีคุณค่า และประโยชน์มากต่อการสอนสังคมนตรีศึกษา อีกทั้งจัดเนื้อหาความรู้พื้นฐานได้เหมาะสม

วนิดา นิโลคม คุ้ย ชุมสาย และสวัสดิ์ ปทุมราช^๒ ได้สำรวจภาวะความเป็นอยู่ของผู้สำเร็จปริญญาตรีทางการศึกษา จากวิทยาลัยการศึกษา โดยใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิต และผู้บังคับบัญชาพบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่ได้สอนในวิชาที่ตนถนัด และมีความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาเป็นอย่างดี ผู้บังคับบัญชามีความเห็นว่าเป็นผู้มีความประพฤติ

^๑ปราณี ภาสกรณ, "การเตรียมครูสังคมนตรีระดับมัธยมของคณะครุศาสตร์" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๔).

^๒วนิดา นิโลคม, ม.ล. คุ้ย ชุมสาย, และสวัสดิ์ ปทุมราช, "การสำรวจภาวะผู้สำเร็จปริญญาตรีวิชาการศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๔๙๗ - ๒๕๐๓" (คณะวิชาวิจัยการศึกษา วิทยาลัยการศึกษาประสานมิตร, ๒๕๐๕).

และนิสัยในการทำงานเป็นที่พอใจ ซึ่งคล้ายกับผลการวิจัยของ ละเอียค จันทรภักดี^๑ และ อัจฉรา อาชาสันติสุข^๒ ละเอียคพบว่า ผู้บังคับบัญชามีความพอใจในความสามารถของผู้สำเร็จประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาในระดับค่อนข้างสูง และมีความเห็นว่าควรปรับปรุงหลักสูตรให้กว้างขึ้น และฝึกฝนให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถนำความรู้ไปใช้ในชนบทได้ดียิ่งขึ้น ส่วน อัจฉรา อาชาสันติสุข ได้ศึกษาทัศนคติของอาจารย์ใหญ่และนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติงานของบัณฑิตครูศาสตร์ พบว่าทั้งอาจารย์ใหญ่และนักเรียนมีความเห็นว่า โดยทั่วไปแล้วบัณฑิตครูศาสตร์มีคุณภาพดี โดยเฉพาะในค่านิยมริยามารยาท การแต่งกาย แต่วิธีการสอนอยู่ในเกณฑ์พอใช้ไคเท่านั้น ผู้วิจัยเสนอแนะว่า คณะครูศาสตร์ควรปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อสร้างบัณฑิตครูศาสตร์ให้มีความคิดริเริ่มมีความรู้ และความสามารถในเนื้อหาวิชาที่สอน วิธีการสอนตลอดจนการใช้อุปกรณ์การสอน เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพเช่นเดียวกับข้อเสนอแนะของ เชฟเฟอร์ (Schaefer)^๓ ที่เสนอต่อวิทยาลัยพาร์สัน (Parson College) เชฟเฟอร์ได้ติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาของวิทยาลัยพาร์สัน พบว่าโปรแกรมการสอนวิชาเอกวิชาโทเหมาะสม

^๑ละเอียค จันทรภักดี, "การติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ..) ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๑๑ ในโรงเรียนประถมศึกษานาภาคการศึกษาที่ ๑ และ ๑๒." (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต วิทยาลัยศึกษาศาสตร์, ๒๕๑๔).

^๒อัจฉรา อาชาสันติสุข, "ทัศนคติของอาจารย์ใหญ่และนักเรียนที่มีต่องานของครูวุฒิครูศาสตร์บัณฑิต." (วิทยานิพนธ์ครูศาสตร์บัณฑิต คณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๔).

^๓Reed Norman Schaefer, "An Evaluation of the Teacher Education Program at Parson College," Dissertation Abstracts, 22 (9): 3106 A, (March, 1962).

ได้แล้ว แต่การให้บริการต่าง ๆ ของวิทยาลัยได้แก่การปฐมนิเทศ การให้คำปรึกษา การบริการ ห้องสมุดและโสตทัศนศึกษา ยังไม่เป็นที่พอใจ ในแนวเดียวกัน แคมเบลล์ (Campbell)^๑ ศึกษาบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาตรีและอนุปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยจอร์เจีย (University of Georgia) ผลปรากฏว่าอาจารย์ใหญ่เห็นว่าการปฏิบัติงานของบัณฑิตศึกษาในระดับปานกลางจนถึงดี และบัณฑิตมีความพอใจในโปรแกรมการศึกษาวิชาที่พอใจมาก คือ การฝึกใช้ภาษาอังกฤษ วิชาทางหลักสูตร วิชาที่ไม่พอใจมาก คือ วิชาปฐมนิเทศทางการศึกษา และเสนอแนะให้ขยายระยะเวลาฝึกสอนและควรจัดประสบการณ์เกี่ยวกับโรงเรียนรัฐบาลให้ฝึกสอนก่อน เข้าโปรแกรมการฝึกสอน

จากการศึกษาเรื่องทั้งหมดดังกล่าวแล้ว ทุกเรื่องมีวัตถุประสงค์ที่จะประเมินผลหลักสูตร และเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรโดยมีขบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ กล่าวคือ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้สำเร็จการศึกษา นักเรียน นิสิตฝึกสอน อาจารย์ใหญ่ และผู้บังคับบัญชาที่ใกล้ชิด โดยเฉพาะการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตและผู้บังคับบัญชาโดยใช้แบบสอบถามชนิดประเมินค่า ผู้วิจัยเลือกใช้เป็นการศึกษาครั้ง

^๑ Kenneth Claude Campbell, "An Evaluation of the Undergraduate Elementary and Early Childhood Teacher Education Program at the University of Georgia, Based on A Follow - Up Study of Teaching Graduates," Dissertation Abstracts, 31 (11). 5899 - 00 A, (May, 1971).